

Cephlani Thobias

[2 februari 2016] Cephlani is een vrouw van 24 jaar. Ze heeft een klein restaurantje in de drukke wijk Migombani, waar ook een drukke 'busstand' is en een overdekte markt. Ze heeft een zoontje van één jaar oud en een echtgenoot, die in een diamantmijn werkt. Wat ik echter ga zien van haar bedrijvigheid, dat is louter haar eigen ondernemingslust. En dat is nogal wat.

Ze is tot de vierde klas van de middelbare school gekomen, wilde daarna nog wel verder, maar dat kon niet: geen geld. Eerst is ze toen gewoon thuisgebleven. En zo kwam ze in contact met en in aanmerking voor het Sengerema Young Entrepreneurship.

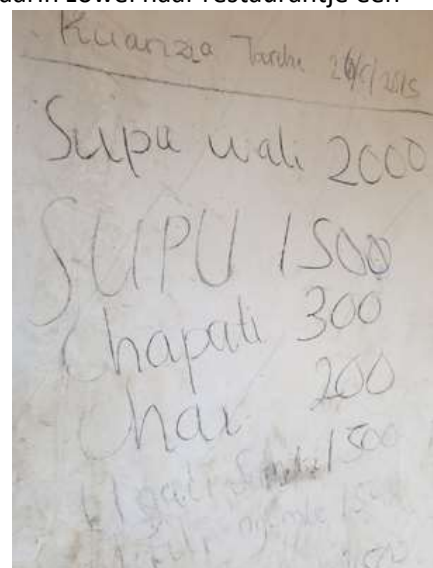
Haar moeder heeft sinds lange tijd haar eigen restaurantje op de zondagsmarkt van Sengerema. Zodoende leek het voor Cephlani voor de hand te liggen om zelf ook een restaurant te willen beginnen. Ze startte, nadat ze haar trainingsjaar, de praktijkopdracht en de stage had volbracht, op een erfje vlak naast het stuk land waarop ze nu aan

het werk is. Daar kon ze echter vandaan, toen alles in een flinke stroomversnelling kwam: ze kon flink gaan investeren, enerzijds door de lening van stichting Sengerema, maar tevens ook door een extra investeerder, die met haar is gaan samenwerken. Zo schafte ze een stuk onbebouwd land aan van zo'n 15 bij 50 meter groot en liet ze daar met haar investeerder een gebouw op bouwen, waarin zowel haar restaurantje een

plaats heeft, alsook twee extra winkelruimtes. Eén daarvan verhuurt ze nu zelf; de andere wordt door haar mede-investeerder verhuurt. Cephlani is van plan op het stukje land meer winkeltjes, om te verhuren, te bouwen en uiteindelijk ook zelf een winkel te beginnen. Het land gebruiken om eigen groenten te verbouwen, dat leek haar een minder goed idee: er is beter aan te verdienen door het te bebouwen.

Dat doet dus allemaal náást het restaurantje dat ze nu runt. Bij elkaar zijn haar investeringen een stuk hoger dan die van de ondernemers die ik tot dusver sprak. De 7.000.000 shilling van Sengerema zijn nu bijna afbetaald; ze kreeg hiervoor ook méér tijd dan het geval is bij de lagere leningen: zes jaar. Die zitten er inmiddels bijna op.

In het restaurantje staat een viertal plastic tafels met stoelen eromheen. Op de muur staan de prijzen van de menu's geschreven: een maaltje ugali met vlees of groente voor 1500 shilling (€0,60).

De mensen die in het restaurantje met de hand hun ugali aan het eten zijn, kijken een beetje bozig naar me, als ze zien dat ik mijn camera pak en ze vragend aankijk. Daar houden ze niet zo van. Achterin staat een paar pannetjes op vuur, ondersteund door drie rotsblokjes, maar buiten bevindt zich de eigenlijke keuken: daar staan de pannetjes te pruttelen onder een grote boom. Momenteel is het ook bij haar restaurantje erg rustig: het

verkeerde seizoen. In de zomer zijn er veel mensen vanuit het omliggende land, die besteedbaar geld hebben omdat ze hun oogst hebben kunnen verkopen. In de winter zijn er veel minder. Cephleni heeft in haar restaurantje drie mensen voor zich werken. Een echte businessdame dus. Haar kindje van nog maar één jaar oud wordt dagelijks door haar jongere zus opgevangen.

